

**Aanvullend bureau- en
booronderzoek
Oppenhuizerweg te Sneek,
gemeente Súdwest-Fryslân
(FR)**

Infra

Milieu

Archeologie

Geo-ICT & Geo-Info

**Aanvullend bureau- en
booronderzoek Oppenhuizerweg
te Sneek, gemeente Súdwest-
Fryslân (FR)**

opdrachtgever	Bouwfonds Ontwikkeling B.V.
datum	21 mei 2014
projectleider	mevrouw E. Schrijer
projectnummer	93110714
status	concept
ISSN-nummer	1875-5313
MUG-publicatie	2014-49

MUG-projectnummer	93110714
Opdrachtgever	Bouwfonds Ontwikkeling B.V.
MUG-publicatie	2014-49
Bevoegde overheid	Gemeente Súdwest-Fryslân
Beheer en plaats documentatie	MUG Ingenieursbureau b.v.
Onderzoekmeldingsnummer	61397
Tekst	mevrouw E. Schrijer
Afbeeldingen	mevrouw E. Schrijer
Status	concept
Autorisatie	mevrouw E. Schrijer 
Uitgegeven door	MUG Ingenieursbureau b.v. Postbus 136 9350 AC Leek
Datum	21 mei 2014
ISSN	1875-5313

INHOUDSOPGAVE

Samenvatting	1
1 Inleiding	2
1.1 Algemeen	2
1.2 Ligging van het onderzoeksgebied	3
1.3 Doel van het onderzoek	4
1.3.1 Bureauonderzoek	4
1.3.2 Booronderzoek	4
1.4 Werkwijze	4
1.4.1 Bureauonderzoek	4
1.4.2 Booronderzoek	5
2 Resultaten	6
2.1 Bureauonderzoek	6
2.1.1 Huidige situatie en aardwetenschappelijke waarden	6
2.1.2 Bekende archeologische en historische waarden	6
2.1.3 Conclusies en gespecificeerd archeologisch verwachtingsmodel	8
2.2 Booronderzoek	9
2.2.1 Bodemopbouw	9
2.2.2 Vondsten	9
2.2.3 Conclusie booronderzoek	10
3 Conclusie en aanbeveling	11
Literatuur	12

BIJLAGEN

Bijlage 1	Boorstaten
Bijlage 2	Boorpuntenkaart
Bijlage 3	Bureau – en booronderzoek uit 2006

Samenvatting

Aanleiding tot het hier beschreven archeologisch inventariserend veldonderzoek, bestaande uit een bureau- en een booronderzoek, zijn de plannen van Bouwfonds Ontwikkeling BV nieuwbouw te realiseren op de locatie. Omdat deze plannen met bodemversturende ingrepen gepaard gaan, was een archeologisch vooronderzoek noodzakelijk. Dit onderzoek is een aanvulling op een eerder uitgevoerd archeologisch onderzoek op deze locatie (Tulp 2006) en werd uitgevoerd conform de wet op de archeologische monumentenzorg. Bouwfonds Ontwikkeling heeft MUG Ingenieursbureau, afdeling Archeologie, opdracht gegeven het archeologische onderzoek uit te voeren.

Het archeologisch booronderzoek heeft plaatsgevonden op 13 mei 2014 en werd uitgevoerd door mevrouw E. Schrijer, geassisteerd door de firma Beton Boringen Akkrum. Het booronderzoek bestond uit zes boringen op locatie Opperhuizerweg, ter hoogte van nummers 62 en 88, en is uitgevoerd conform de eisen van de Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie (KNA), versie 3.3, en de richtlijnen uit het Plan van Aanpak. Voorafgaand aan het booronderzoek is een kort bureauonderzoek uitgevoerd.

Van de zes boringen zijn er vier op weerstand gestuit en daarom gestaakt. In boring 10 werd de natuurlijke ondergrond aangeboord. Onder een pakket van circa 1,6 m puin, verharding en asfalt, werd een ophogingslaag uit het begin van de 20^e eeuw gevonden. Hieronder werd een natuurlijk afgezette kleilaag gezien. Onder de circa 20 cm dikke kleilaag ligt een veenpakket. In deze boorkern werden geen aanwijzingen gevonden voor menselijke aanwezigheid in het verleden. In boring 11 werd hetzelfde 20^e eeuwse ophogingspakket aangeboord. Waarschijnlijk betreft het een ophoging voorafgaande aan de bouw van de eerste bekende panden op de locatie, zoals deze zijn afgebeeld op de historische kaart van 1909.

Op basis van bovenstaande onderzoeksresultaten worden in het plangebied geen vindplaatsen verwacht. De bodemopbouw op de locatie is grotendeels verstoord tot 0,8 tot 1,3 m-mv, door eerdere bouw en sloop van panden op de locatie. De in boringen 8 (uit 2006) en 10 aangeboorde natuurlijke ondergrond geeft geen aanleiding archeologische waarden te verwachten. Geadviseerd wordt daarom af te zien van verder archeologisch onderzoek en de locatie vrij te geven voor de nieuwbouw.

Dit rapport en bovenstaande aanbeveling moeten worden getoetst en onderschreven door de bevoegde overheid, gemeente Súd-West Fryslân (vertegenwoordigd door de gemeente-archeoloog, mevrouw Y. Boonstra).

Voor gebieden waar geen nader archeologisch onderzoek noodzakelijk is dient te allen tijde bij het afgeven van een omgevingsvergunning de wettelijke meldingsplicht (ex artikel 53 Monumentenwet 1988) kenbaar te worden gemaakt, om het documenteren van toevalsvondsten te garanderen: "Degene die anders dan bij het doen van opgravingen een zaak vindt waarvan hij weet dan wel redelijkerwijs moet vermoeden dat het een monument is (in roerende of onroerende zin), meldt die zaak zo spoedig mogelijk bij onze minister". Deze aangifte dient te gebeuren bij de gemeente Súdwest-Fryslân, vertegenwoordigd door mevrouw Y. Boonstra.

1 Inleiding

1.1 Algemeen

Aanleiding tot het hier beschreven archeologisch inventariserend veldonderzoek zijn de plannen van Bouwfonds Ontwikkeling BV om nieuwbouw te realiseren aan de Oppenhuizerweg in Sneek, gemeente Súdwest-Fryslân. De ligging van de locatie is aangegeven op afbeelding 1. Omdat deze plannen met bodemverstorende ingrepen gepaard gaan, is een archeologisch vooronderzoek noodzakelijk. In 2006 is al een booronderzoek uitgevoerd op de locatie (Tulp 2006, zie bijlage 3). Van de negen destijds gezette boringen stuitte er acht op ondoordringbaar puin in de ondergrond. De gebouwen die er destijds stonden zijn intussen gesloopt waardoor de toegankelijkheid van het terrein is vergroot. De gemeente Sneek heeft daarom het besluit genomen extra boringen te laten zetten. Dit onderzoek, bestaande uit een aanvullend bureau- en een aanvullend booronderzoek, werd uitgevoerd conform de Wet op de archeologische monumentenzorg. Bouwfonds Ontwikkeling BV (vertegenwoordigd door de heer U.N. van der Erve) heeft MUG Ingenieursbureau, afdeling Archeologie, opdracht gegeven het inventariserend veldonderzoek uit te voeren.

Het aanvullend archeologisch booronderzoek heeft plaatsgevonden op 13 mei 2014 en werd uitgevoerd door mevrouw E. Schrijer, geassisteerd door de heer H. Joërsen van Beton Boringen Akkrum (BBA). Voorafgaand aan het veldwerk is een Plan van Aanpak (PvA) opgesteld voor het onderzoek. Het onderzoek is uitgevoerd conform de eisen van de Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie (KNA), versie 3.3 en de richtlijnen zoals geformuleerd in het Plan van Aanpak. Voorafgaand aan het booronderzoek is het bureauonderzoek uitgevoerd.

De onderzoekslocatie momenteel in gebruik als parkeerplaats (zie afbeelding 2). De locatie is volledig verhard met asfalt.

Tabel 1.1 Overzicht van de objectgegevens

Objectgegevens	
Provincie	Fryslân
Gemeente	Súdwest-Fryslân
Plaats	Sneek
Toponiem	Oppenhuizerweg
Kaartblad	10 H
Coördinaten	173.814/560,598 173.871/560.634 173.930/560,424 173.976/560.459
Grondsoort	Veen op klei
Geomorfologie	Vlakte met getijafzettingen

1.2 Ligging van het onderzoeksgebied

De Oppenhuizerweg ligt ten oosten van de historische binnenstad van Sneek. De zuidoostgrens wordt bepaald door de Oppenhuizerweg en de noordoostgrens door het Zomerrak (afbeelding 1). Het Zomerrak ligt in het verlengde van de Houkesloot.



Afbeelding 1. De locatie van de parkeerplaats aan de Oppenhuizerweg in oranje lijnen op de luchtfoto. Het water ten noordoosten is het Zomerrak (<http://www.bing.com/maps/>)



Afbeelding 2. Overzichtsfoto van het plangebied, genomen richting het noorden (bron: <https://www.google.nl/maps>)

1.3 Doel van het onderzoek

1.3.1 Bureauonderzoek

Het bureauonderzoek heeft als doel inzicht te geven in bekende en te verwachten archeologische waarden in het plangebied. Aan de hand van deze informatie wordt een archeologisch verwachtingsmodel opgesteld. Voor het bureauonderzoek dienen de volgende vragen te worden beantwoord:

Vraag 1. Wat is de archeologische verwachting van het gebied (indien mogelijk gespecificeerd naar aard, vindplaatsen en perioden)?

Vraag 2. Zijn er binnen de verwachtingszones specifieke aandachtslocaties aan te geven?

Vraag 3. Wat is er bekend over bodemverstorende ingrepen in het plangebied?

De antwoorden op de vragen vormen de basis voor de voor het plangebied geldende gespecificeerde archeologische verwachting.

1.3.2 Booronderzoek

Het veldonderzoek door middel van boringen heeft als doel het verwachtingsmodel te toetsen en waar nodig aan te vullen. Daarnaast dienen de volgende vragen te worden beantwoord:

Vraag 4. Is de bodemopbouw intact en hoe ziet die eruit?

Vraag 5. Zijn er archeologische indicatoren aanwezig en zo ja, wat is de aard, datering en horizontale en verticale spreiding hiervan?

Vraag 6. Zijn er zones met een hoge dan wel lage archeologische verwachting aanwijsbaar?

Vraag 7. Komt het gespecificeerde archeologische verwachtingsmodel overeen met de veldgegevens?

Aan de hand van de antwoorden op de vragen kan een advies worden uitgebracht over de te verwachten archeologische waarden binnen het plangebied en of de voorgenomen ingrepen een bedreiging vormen voor het archeologische bodemarchief. Indien er van bedreiging sprake is, zal worden geadviseerd hoe hiermee omgegaan dient te worden.

1.4 Werkwijze

1.4.1 Bureauonderzoek

In het bureauonderzoek zijn het huidige grondgebruik, de historische situatie, mogelijke verstoringen en de bekende archeologische en aardwetenschappelijke waarden beschreven. Hiertoe werden onder andere topografische en historische kaarten gebruikt, luchtfoto's en de plannen en gegevens van de opdrachtgever. Voor de aardwetenschappelijke waarden is gebruik gemaakt van bodemkaarten en geomorfologische kaarten. De archeologische verwachte en bekende waarden zijn gebaseerd op de gegevens in Archis2, waar ook de archeologische monumentenkaart deel van uitmaakt.¹ Er is gebruik gemaakt van de Friese Monumentenkaart Extra (FAMKE).² De gegevens van het eerder uitgevoerde onderzoek op deze locatie overgenomen en waar nodig aangevuld (Tulp 2006). Met behulp van al deze gegevens wordt een gespecificeerde verwachting voor het onderzoeksgebied opgesteld.

¹ Archis2 is de digitale database voor de Nederlandse archeologie van de Rijksdienst voor Cultureel Erfgoed (RCE), versie 2

² Via: <http://www.fryslan.nl/kaarten>

1.4.2 Booronderzoek

De gespecificeerde archeologische verwachting voor de locatie wordt in het veld geverifieerd door middel van het zetten van grondboringen. Om te kunnen beoordelen of de bodem ter plaatse intact is, is een aanvullend booronderzoek uitgevoerd. Om een goede indruk van de bodemopbouw te krijgen, zijn er zes extra boringen binnen het plangebied gezet, waarbij is gezorgd is voor een zo gelijk mogelijke verspreiding over het terrein van de boringen. Samen met de boringen uit 2006 zijn er in totaal vijftien boringen gezet. Voor het boren is gebruik gemaakt van een betonboor om door het asfalt en de onderliggende puinlaag te komen. Daarna zijn de boringen met een puinboor en een guts van 3 cm uitgevoerd.

De boringen werden tot maximaal 275 cm diepte gezet. De boorkernen zijn gesneden met een gutsmes om deze op het voorkomen van archeologische indicatoren zoals aardewerkscherven, vuursteen, bot, houtskool, fosfaat, verbrand leem en natuursteen te onderzoeken. De boorpunten zijn met behulp van een meetlint en GPS ingemeten. Er is geen oppervlaktekartering uitgevoerd, vanwege de aanwezige verharding.

2 Resultaten

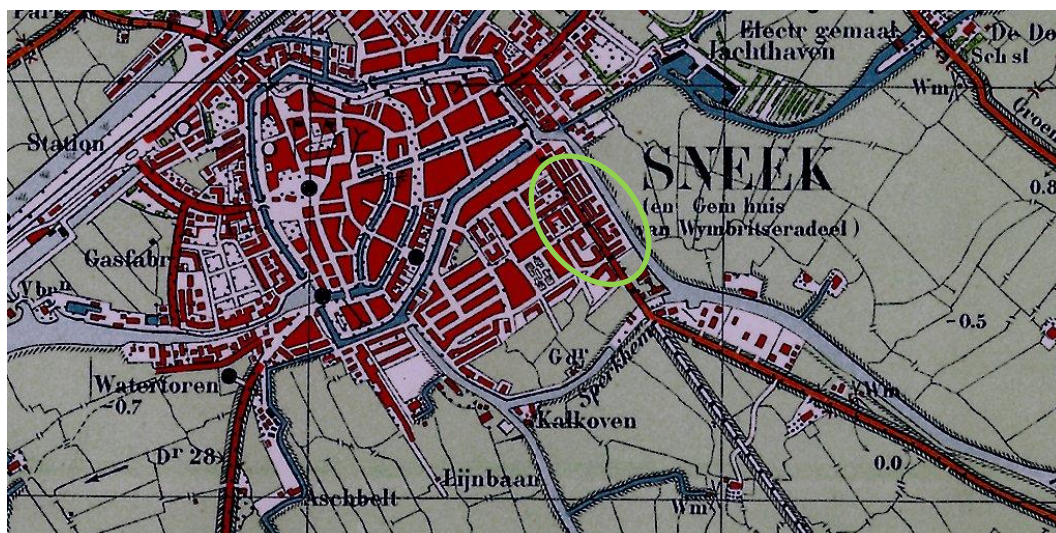
2.1 Bureauonderzoek

2.1.1 Huidige situatie en aardwetenschappelijke waarden

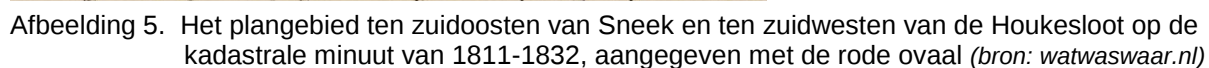
Momenteel is het plangebied aan de Oppenhuizerweg in Sneek in gebruik als geasfalteerde parkeerplaats. Voor de geomorfologische en bodemkundige gegevens wordt verwezen naar het eerdere bureau- en booronderzoek dat heeft plaatsgevonden op de locatie (zie bijlage 3).

2.1.2 Bekende archeologische en historische waarden

Voor de bekende archeologische waarden wordt tevens verwezen naar het al uitgevoerde bureau- en booronderzoek uit 2006, onder bijlage 3. Naast de informatie in dit rapport zijn de volgende meldingen van archeologische vondsten in en nabij het plangebied gedaan. In Archis2 wordt waarneming 39682 gemeld binnen het plangebied. De vondst bestaat uit zes scherven handgevormd aardewerk, waarvan er vijf van het type Ruinen-Wommels zijn. Deze scherven dateren uit de late ijzertijd tot en met de Romeinse tijd. De scherven zijn in 1933 gemeld door een particulier. In Archis2 staat tevens dat de vondsten gedaan zijn bij het verbreden van de Houkesloot ten oosten van Sneek en zuidelijk van de Leeuwarderstraatweg, tegenwoordig de Leeuwarderweg geheten. De scherven zijn in het bezit van het Fries Museum. Het is de vraag is of deze scherven helemaal juist geplaatst zijn. De tegenwoordige Leeuwarder(straat)weg loopt min of meer noord-zuid, richting Leeuwarden, vanuit de historische kern van Sneek. De Houkesloot ligt ten oosten van Sneek, waarvan nu een deel Zomerrak genoemd wordt, en loopt richting het Snekermeer. Uit de vergelijking van de historische kaarten van 1932 en 1955 blijkt de Houkesloot ter hoogte van het plangebied te zijn verbreed in de tussenliggende 23 jaar (zie afbeeldingen 3 en 4). Er is echter geen aanpassing in de bebouwing op het plangebied zichtbaar. Dit lijkt erop te wijzen dat de Houkesloot aan de overzijde van het plangebied is verbreed en dat de scherven mogelijk bij die werkzaamheden in 1933 zijn gevonden. In de omgeving van het plangebied zijn zowel archeologische waarden uit de ijzertijd en Romeinse tijd (250 v. Chr. tot 450 n. Chr.) gemeld, als uit de late middeleeuwen (vanaf 1050 n. Chr.).³



Afbeelding 3. Een detail van de historische kaart uit 1932. De eerste bekende bebouwing binnen het plangebied (binnen de groene ovaal) is ook aangegeven op de kaart uit 1909. Deze blijft hetzelfde in 1932 (bron: watwaswaar.nl)



Tot in 1909 de eerste gebouwen verschijnen zoals ze op de kaarten uit 1932 en 1955 ook afgebeeld zijn, wordt het plangebied als 'leeg' gebied weergegeven (zie afbeelding 5). Pas op de topografische kaart van 1961 verdwijnen een aantal kleinere panden om plaats te maken voor een groter pand. In de jaren erna worden steeds meer kleinere panden gesloopt om plaats te maken voor de verffabriek. De verffabriek begon aan de Oppenhuizerweg in 1947 en werd door overname en uitbreiding steeds groter. Uiteindelijk werd de *Flexa*-fabriek in 2008 gesloopt.

De resultaten van het bureau- en booronderzoek uit 2006 lieten zien dat er door het slopen van de 20^e eeuwse woningen en de bouw en sloop van de verffabriek de bodem in het plangebied sterk verstoord is geraakt. Acht van de negen boringen stuitten uiteindelijk op weerstand en moesten worden gestaakt. Deze weerstand is wegens de klank geïnterpreteerd als resten van betonnen/stenen onderkeldering. Er zijn geen archeologische grondsporen of indicatoren aangetroffen, anders dan recent puin, baksteen en twee roodgeglazuurde scherven in een verstoorde puinlaag. Oudere grondsporen werden mogelijk wegens de sterk verstoorde bodem niet waargenomen. Geconcludeerd werd daarom dat de kans op archeologische waarden zeer klein is en er geen archeologisch vervolgonderzoek noodzakelijk is.

2.1.3 Conclusies en gespecificeerd archeologisch verwachtingsmodel

De onderzoeksvragen voor het bureauonderzoek kunnen als volgt worden beantwoord:

- Vraag 1. Wat is de archeologische verwachting van het plangebied (indien mogelijk gespecificeerd naar aard, vindplaatsen en perioden)?
De verwachting is dat de bodem op de onderzoekslocatie te zeer verstoord is door de herhaalde bouw- en sloopwerkzaamheden om nog goed interpreteerbare archeologische resten te kunnen herbergen. Mocht dit niet het geval zijn dan moet rekening gehouden worden met mogelijke resten uit de periode ijzertijd tot en met Romeinse tijd en uit de periode vanaf de late middeleeuwen. De scherven die in het plangebied of aan de andere zijde van de Houkesloot werden gevonden, tonen aan dat er vanaf de late ijzertijd mensen actief waren in de directe omgeving.
- Vraag 2. Zijn er binnen de verwachtingszones specifieke aandachtslocaties aan te geven?
Nee, de verwachting zoals omschreven onder vraag 1 geldt voor het hele terrein.
- Vraag 3. Wat is er bekend over bodemverstorende ingrepen in het plan-/onderzoeksgebied?
De gesloopte panden aan de Oppenhuizerweg waren waarschijnlijk onderkelderd. Deze kelders lijken te zijn volgestort met sloopafval, waardoor de bodem ondoordringbaar wordt voor een grondboor. Naast de sloop van de diverse panden, zijn diverse kabels en leidingen ingegraven. De meeste leidingen liggen aan de straatzijde in de grasstrook tussen de straat en het parkeerdek. Op de parkeerplaats zijn kabels en leidingen aangelegd voor de stroomtoevoer voor lantaarns en kaartautomaten.

2.2 Booronderzoek

Omdat de bebouwing binnen het plangebied geheel is gesloopt en de boringen in 2006 op weerstand stuitten, waardoor ze geen goed beeld geven over eventueel aanwezige archeologische resten op grotere diepte, heeft de gemeente Súdwest-Fryslân besloten om extra boringen te laten uitvoeren. Tijdens het booronderzoek werden zes gaten geboord door het asfalt en de onderliggende puinverharding. Daarna werden met behulp van een puinboor en een guts van 3 cm zes extra boringen gezet (boringen 10 t/m 15). De boringen zijn zo gelijkmatig mogelijk verspreid op het terrein gezet, om zo een gedetailleerd beeld van de bodemopbouw van het terrein te krijgen. De boringen zijn beschreven in de boorstaten (zie bijlage 1). De verdeling van de boringen over het onderzoeksgebied is weergegeven op de boorpuntenkaart (zie bijlage 2).

2.2.1 Bodemopbouw

In navolging op het eerdere onderzoek stuitten ook tijdens dit onderzoek de meeste boringen op weerstand. Alleen boring 10 kon tot in de natuurlijke ondergrond worden doorgezet. In boring 10 werd 1,5 m-mv een pakket donkerbruine, zandige klei gezien. In deze laag zaten wat baksteenresten. De ontstaanswijze van deze laag is onduidelijk. Op basis van de aanwezige puin is de laag geïnterpreteerd als een (subrecente) ophogingslaag. In de puinresten in deze laag werd geen materiaal ouder dan het begin van de 20^e eeuw gevonden. Op 2,3 m-mv ging het pakket over in een natuurlijke laag blauwgrijze klei van circa 20 cm dik. Hieronder werd een veenpakket aangeboord. De boring werd op 2,75 m-mv geëindigd (zie afbeelding 6). Het pakket vanaf het maaiveld tot en met 1,5 m-mv bestond uit asfalt, puinverharding en slooppuin.

In boring 11 ontbrak de zandige bruine ophogingslaag onder het puinpakket. Er werd een verstoorde kleilaag aangeboord op vergelijkbare diepte met de bruine ophogingslaag in boring 10. Mogelijk gaat het hier om dezelfde laag, maar heeft deze hier een ander voorkomen. Na 20 cm verschenen ook veenresten in de gutskern. Vanwege de hoge grondwaterstand gleed het opgeboorde materiaal terug in het boorgat, waardoor een goede interpretatie lastig wordt. Waarschijnlijk zijn ook de veenresten onderdeel van de ophogingslaag. Een intact veenpakket was ondanks hoge waterstanden (deels) in de boor blijven zitten.

Alle overige boringen zijn niet door het onderliggende puin gekomen ondanks het machinaal boren van de verhardingslagen. De bodem bevat teveel puin. Boring 12 is gestuit op 1,3 m-mv, boring 13 op 0,8 m –mv en boringen 14 en 15 op 0,7 m –mv. Boring 12 stuitte op een betonnen plaat, waarbij de stootklank hol was. Op de locatie van deze boring lijkt een recente keldervloer van een gesloopt pand aanwezig te zijn.



Afbeelding 6. Een foto van de boorkern van boring 10. De blauwe klei en de onderliggende veenlaag behoren tot de natuurlijke ondergrond van het gebied (zie voor locatie bijlage 2)

2.2.2 Vondsten

Alle boringen zijn gecontroleerd op de aanwezigheid van archeologische indicatoren zoals aardewerkscherven, vuursteen, bot, houtskool, fosfaat, verbrand leem en natuursteen. Er werden geen indicatieve vondsten voor de aanwezigheid van archeologische waarden gedaan.

2.2.3 Conclusie booronderzoek

Het gespecificeerd archeologisch verwachtingsmodel, gebaseerd op de bureaustudie, gaat uit van een grote kans op verstoring van het bodemprofiel door de herhaaldelijke bouw en sloop van panden binnen het plangebied. Indien het bodemprofiel (gedeeltelijk) in tact zou zijn, moet rekening gehouden worden met archeologische waarden vanaf de late ijzertijd.

De vragen over de boorresultaten kunnen als volgt worden beantwoord:

Vraag 4. Is de bodemopbouw intact en hoe ziet die eruit?

De bodem is in het grootste deel van het plangebied verstoord tot zeker 0,8 tot 1,3 m-mv. Doordat de puinlagen ondoordringbaar zijn kon geen goed beeld van de onderliggende grondlagen worden verkregen. In boring 10 werd wel de natuurlijke ondergrond aangeboord. Hierin werden geen aanwijzingen voor archeologische resten gevonden. In boringen 10 en 11 werd een ophogingslaag uit het begin van de 20^e eeuw opgeboord. Deze laag ligt rond deze boringen op circa 1,5 m-mv.

Vraag 5. Zijn er archeologische indicatoren aanwezig en zo ja, wat is de aard, datering en horizontale en verticale spreiding hiervan?

In de boringen zijn geen archeologische indicatoren aangetroffen.

Vraag 6. Zijn er zones met een hoge dan wel lage archeologische verwachting?

Op basis van de bodemprofielen kan gesteld worden dat er geen archeologische resten (meer) te verwachten zijn, daar waar de puinlagen liggen. In de boringen 10 en 11 werd wel een ophogingspakket gezien, maar geen aanwijzingen voor archeologische resten. Vermoed wordt dat het pakket voorafgaand aan de bouw van de eerste panden rond 1909 is opgeworpen. Door het gebrek aan aanwijzingen voor archeologische waarden moet de archeologische verwachting voor het plangebied worden bijgesteld naar een lage verwachting.

Vraag 7. Komt het verwachtingsmodel overeen met de veldgegevens?

Op basis van het bureauonderzoek werd voor locatie rekening gehouden met een sterk verstoorde en puinrijke bodem. Dit bleek ook in praktijk het geval te zijn. In de boringen 8 en 10, die tot in de natuurlijke ondergrond werden gezet, zijn geen aanwijzingen gezien voor eventuele aanwezigheid van de mens op deze locatie in het verleden.



Afbeelding 7. Een foto van het veldwerk, het voorboren van de gaten met een betonboor.

3 Conclusie en aanbeveling

Op basis van bovenstaande onderzoeksresultaten worden in het plangebied geen vindplaatsen verwacht. De bodemopbouw op de locatie is grotendeels verstoord tot 0,8 tot 1,3 m-mv, door eerdere bouw en sloop van panden op de locatie. De in boringen 8 en 10 aangeboorde natuurlijke ondergrond geeft geen aanleiding archeologische waarden te verwachten. Geadviseerd wordt daarom af te zien van verder archeologisch onderzoek en de locatie vrij te geven voor de nieuwbouw.

De resultaten en aanbeveling moeten worden getoetst en onderschreven door de bevoegde overheid, de gemeente Súdwest-Fryslân, vertegenwoordigd door drs. Y. Boonstra, middels een selectiebesluit.

Tenslotte dient te allen tijde bij het afgeven van een omgevingsvergunning de wettelijke meldingsplicht (ex artikel 53 Monumentenwet 1988) kenbaar te worden gemaakt, om het documenteren van toevalsvondsten te garanderen: *“Degene die anders dan bij het doen van opgravingen een zaak vindt waarvan hij weet dan wel redelijkerwijs moet vermoeden dat het een monument is (in roerende of onroerende zin), meldt die zaak zo spoedig mogelijk bij onze minister”*. Deze aangifte dient te gebeuren bij de gemeente Súdwest-Fryslân, vertegenwoordigd door drs. Y. Boonstra.

Literatuur

Gebruikte literatuur:

- Berendsen, H.J.A., 2005. *Landschappelijk Nederland. De fysisch-geografische regio's*. Assen.
- Bosch, J.H.A., 2005. *Archeologische Standaard Boorbeschrijvingsmethode. Op basis van de Standaard Boor Beschrijvingsmethode*, versie 5.2. Utrecht, TNO-rapport NITG 05-043-A.
- Brandt, R.W. et al. (red.), 1992. ARCHIS. Archeologisch Basis Register, versie 1.0. Amersfoort.
- Mulder, E.F.J. de, M. C. Geluk, I .L. Ritsema, W. E. Westerhoff & T. E. Wong, 2003. *De ondergrond van Nederland*. Groningen/Houten.
- Tulp, C., J. Jelsma, 2006. Sneek (Fr.), *Oppenhuizerweg: Een Inventariserend Archeologisch Veldonderzoek*. Steekproefrapport 2006-07/07, Zuidhorn.

Daarnaast is gebruik gemaakt van de volgende bronnen:

- Archis2: Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed: <http://archis2.archis.nl/>
- Actueel Hoogtebestand Nederland: <http://ahn.geodan.nl/ahn/>
- Bestand gebouwde monumenten RCE: <http://monumentenregister.cultureelerfgoed.nl/>
- Cultuur Historische Waardenkaart Friesland: <http://www.fryslan.nl/kaarten/>
- Friese Archeologische Waarden Kaart Extra (FAMKE): <http://www.fryslan.nl/famke/>
- [http://www. http://digicollectie.tresoar.nl/](http://www.digicollectie.tresoar.nl/)
- Historische kaarten en kadastrale minuut: <http://www.watwaswaar.nl/>
- Luchtfoto: <https://www.google.nl/maps/>
- <http://www.bing.com/maps/>

Bijlage 1 Boorstaten

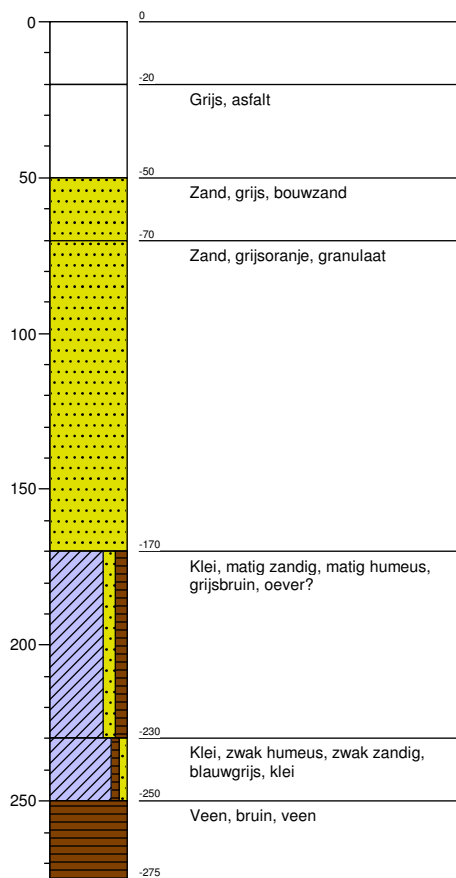
Bijlage 2 Boorpuntenkaart

Bijlage 3 Bureau – en booronderzoek uit 2006

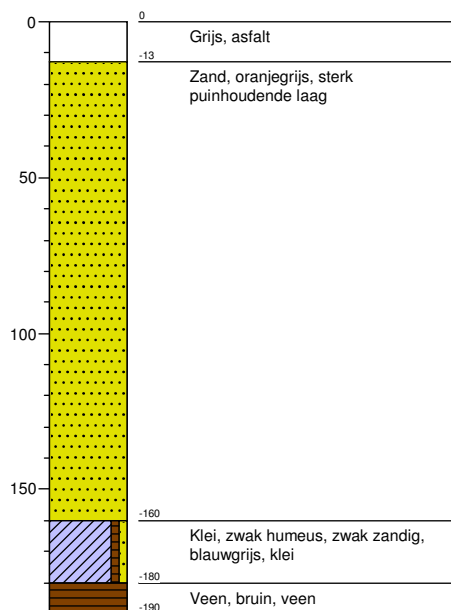


Zernikelaan 8
9351 VA LEEK
Postbus 136
9350 AC LEEK
T (0594) 55 24 20
F (0594) 55 24 99
E info@mug.nl
I www.mug.nl

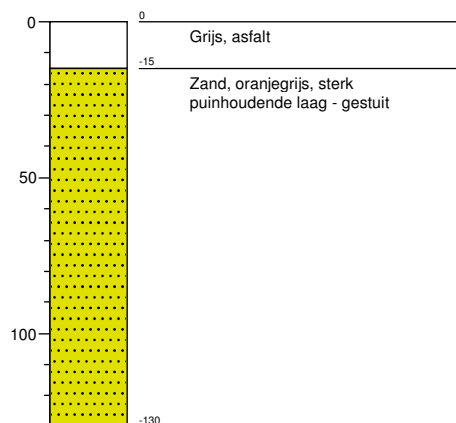
Boring: 10



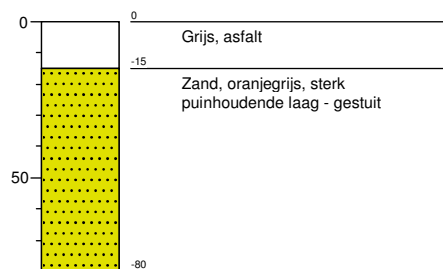
Boring: 11



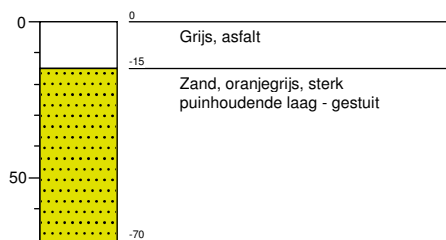
Boring: 12



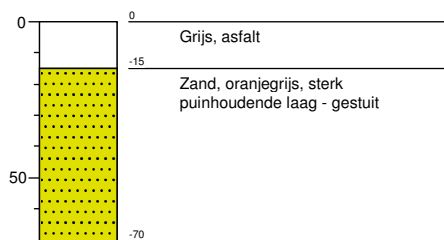
Boring: 13

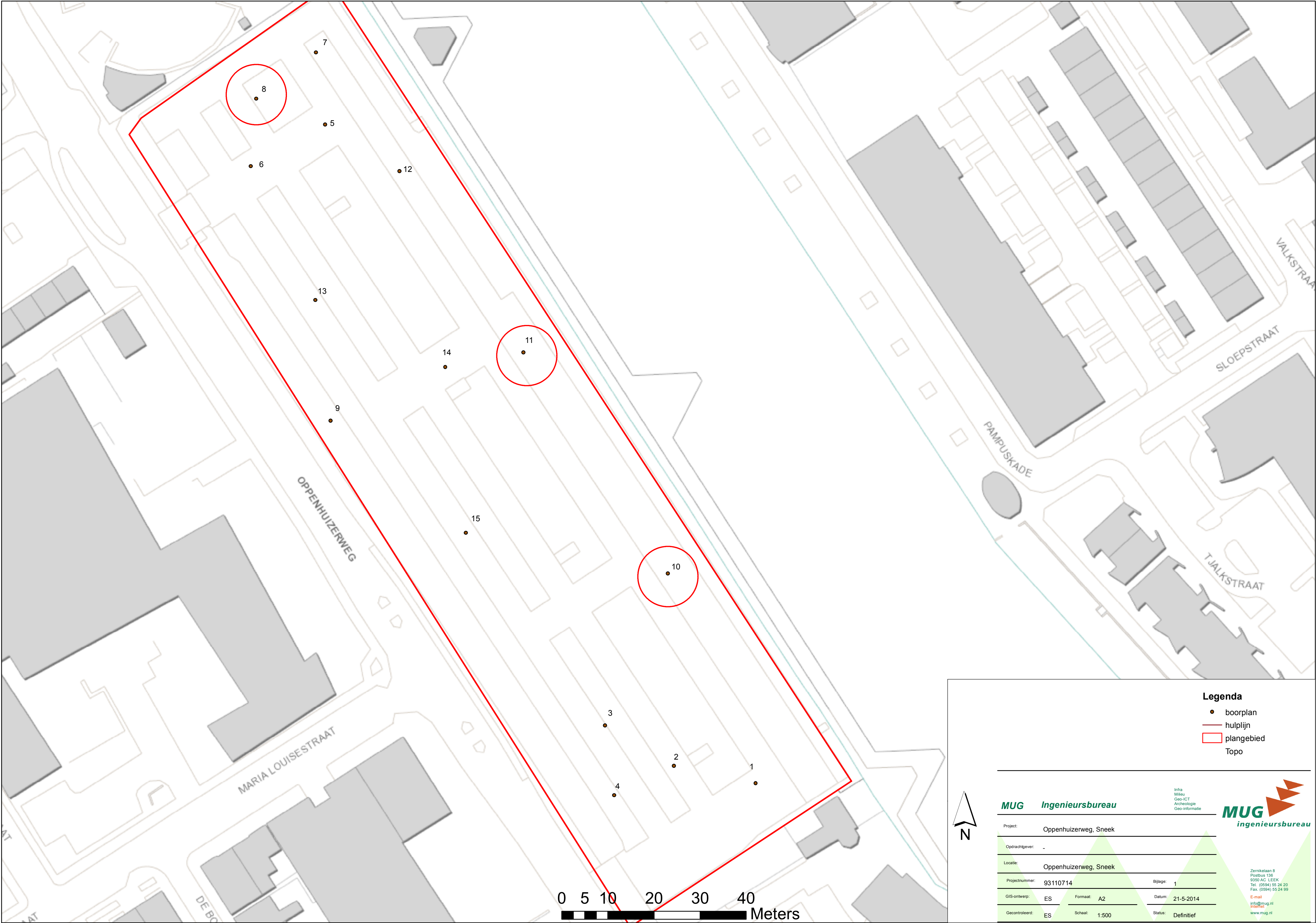


Boring: 14



Boring: 15





Legenda

- boorplan
- hulplijn
- plangebied
- Topo



MUG Ingenieursbureau

Infra
Milieu
Geo-ICT
Archeologie
Geo-informatie



Project: Oppenhuizerweg, Sneek

Opdrachtgever: -

Locatie: Oppenhuizerweg, Sneek

Projectnummer: 93110714

Bijlage: 1

GIS-ontwerp: ES

Formaat: A2

Datum: 21-5-2014

Gecontroleerd: ES

Schaal: 1:500

Status: Definitief

Zernikelaan 8
Postbus 136
9350 AC LEEK
Tel. (0594) 55 24 20
Fax. (0594) 55 24 99
E-mail
info@mug.nl
internet
www.mug.nl